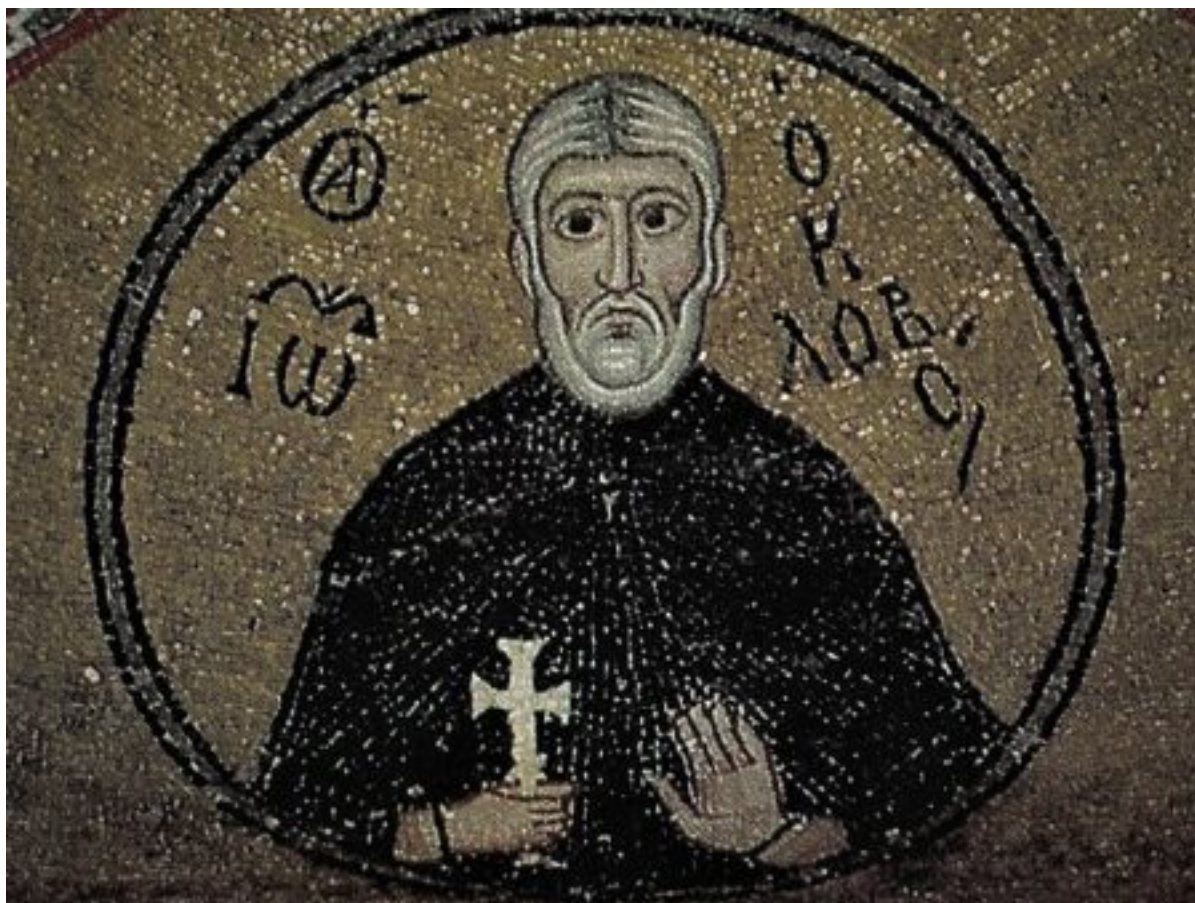

23 Δεκεμβρίου 2022

Η Ησυχία, η σιωπή και η κρυφή πνευματική εργασία φέρνουν αγιότητα!

/ [Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα](#)

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Γυρίζοντας κάποτε από την Εκκλησία της σκήτης ο Αββάς Ιωάννης ο Κολοβός, άκουσε φιλονικίες και φωνές στο δρόμο.

Προτού μπη μέσα, έκανε τρεις φορές το γύρο του κελλιού του.

- Γιατί το κάνεις αυτό; τον ρώτησε κάποιος που έτυχε να τον δη.

- Για να διώξω από τ' αυτιά και το κεφάλι μου τα λόγια που άκουσα, αποκρίθηκε ο Όσιος. Για να έχω μέσα ήσυχο το μυαλό μου.

***

Αγάπα τη σιωπή και την ησυχία. Αδελφέ, συμβουλεύει κάποιος Γέροντας.

Ελευθέρωσε τον εαυτό σου από τις πολλές φροντίδες.

Απασχόλησε το νου σου με θεία νοήματα.

Κοιμήσου και ξύπνα με το φόβο του Θεού και μη φοβάσαι πως θα σε νικήση ο διάβολος.

***

Αν και είναι πολύ μεγάλος ο σκοπός κι' ο αγώνας των αγίων, λέγει άλλος Πατήρ, ανταμείβονται όμως με την ελευθερία από τις υλικές φροντίδες.

***

Η Ησυχία, λέγει κάποιος Πατήρ, η σιωπή και η κρυφή πνευματική εργασία φέρνουν αγιότητα.

***

Αδύνατο να έχη στην καρδιά του διαρκώς τον Χριστό ο Μοναχός, χωρίς ησυχία, ταπεινοσύνη κι' αδιάλειπτη προσευχή, συνήθιζε να λέγη ο παραπάνω Γέροντας.

***

Λένε πως η Όσια Σάρρα, η Ασκήτρια, έμεινε σε μια σπηλιά κοντά στις όχθες του Νείλου και στο διάστημα των εξήντα χρόνων που ασκήτευε εκεί, δεν πρόβαλε, ούτε μια φορά, να ιδή το μεγάλο ποτάμι.

***

Δύο αδέρφια συμφώνησαν να γίνουν καλόγεροι. Ο ένας πήγε βαθειά στην έρημο, βρήκε μια σπηλιά, κι' έμεινε εκεί ν' ασκητεύη μόνος.

Ο άλλος πήγε σ' ένα Κοινόβιο. Έμεινε μερικά χρόνια υποτακτικός κι' ύστερα τον έκαναν Ηγούμενο.

Ο Ησυχαστής πήρε χάρισμα από τον θεό να γιατρεύη όλες τις αρρώστιες και να διώχνη τα πονηρά πνεύματα.

Σαν το έμαθε ο αδελφός του, ο Κοινοβιάρχης λυπήθηκε. Αυτός δεν είχε κανένα πνευματικό χάρισμα.

- Γιατί λυπείσαι; του είπε μια νύχτα στον ύπνο του ο Θεός. Ο αδελφός σου διάλεξε, για την αγάπη Μου, τη μοναξιά. Μέρα και νύχτα κλαίει τις αμαρτίες του. Υποφέρει πείνα και δίψα και κάθε άλλη κακοπάθεια. Σε σένα αρκεί η παρηγοριά που παίρνεις από τους ανθρώπους.

Απόσπασμα από το βιβλίο της Μοναχής †Θεοδώρας Χαμπάκη, «Γεροντικόν, Σταλαγματιές από την πατερική σοφία», έκδοση Ορθοδόξου Χριστιανικής Αδελφότητας «Λυδία» Θεσσαλονίκη.

<https://bit.ly/3FRQA3s>